

Myler

Samenvatting Myler onderzoek d.d. 26 juli 2007

Het onderzoek naar het effect van het Myler bit op het welzijn van het paard, is uitgevoerd door HAS KennisTransfer in samenwerking met HAS Den Bosch, Wageningen UR en NHB Deurne. Vanwege de toenemende discussie rondom het thema 'welzijn' heeft Brokx Sport B.V. te Raamsdonksveer de opdracht gegeven om het effect van het Myler-bit (fase 2 en 3) op het welzijn van het paard te meten. Vanwege de positieve signalen uit de praktijk is de volgende probleemstelling geformuleerd: „Heeft het Myler bit een positief effect op het welzijn van paarden, gegeven een gelijkblijvend prestatieniveau?”

Een 15-tal combinaties heeft gedurende drie weken afwisselend getraind met het Myler-bit en met de reguliere optoming. De eigenlijke test is het afleggen van een tweetal dressuurproeven, zowel met het Mylerbit als met het reguliere. Tijdens deze dressuurproeven is het welzijn van de paarden en de prestatie van de combinaties onderzocht.

Het welzijn is beoordeeld door middel van de volgende variabelen: hartritmevariabiliteit (HRV), hoeveelheid speeksel, openen van de mond, aanleuning, hoofdhalshouding en de tongkleur. HRV is een door de wetenschap gevalideerde variabele, de overige variabelen vormen beredeneerbare aanwijzingen voor een veranderende welzijnstoestand.

De prestatie is middels een dressuurproef beoordeeld door drie juryleden. De gemiddelde score voor de proef is beschouwd als wedstrijdresultaat.

Voor de beoordeling van de HRV is de dressuurproef opgedeeld in drie delen: (1) voornamelijk zijgangen, (2) uitgestrekte stap en galop en (3) achterwaarts en galop. Uit de resultaten komt naar voren dat paarden gereden met een Myler bit tijdens het tweede deel van de dressuurproef een significant hogere hartritmevariabiliteit hebben dan paarden gereden met een regulier bit ($p = 0,03$). Aangenomen mag worden dat paarden gereden met een Myler bit een mindere onderdrukking van het parasympathische deel van het autonome zenuwstelsel hebben, welke verantwoordelijk is voor de onderhoudsfuncties van het paard.

Het paard kan zelf meer invloed uitoefenen op het parasympathische deel van het zenuwstelsel, in tegenstelling tot het sympathische. Hier heeft het paard namelijk geen enkele invloed op. Juist bij stress wordt het sympathische deel van het zenuwstelsel geactiveerd.

Ook is een significant effect zichtbaar bij de hoeveelheid schuim rond de mond. Minder zichtbaar schuim om de mond kan een aanwijzing zijn dat het paard in staat is zijn speeksel voldoende weg te slikken. In dit onderzoek heeft 33% van de paarden minder schuim rond de mond en ondervindt minder hinder bij het wegslikken van het speeksel.

Uit de resultaten blijkt dat paarden die gereden worden met een Myler bit significant minder fluctuaties vertonen in de hoofdhalshouding dan paarden gereden met een regulier bit ($p = 0,03$). De paarden lijken minder behoefte te hebben om onder de druk op de mond uit te willen komen. Dit kan wellicht te maken hebben met een betere communicatie tussen ruiter en paard, indien het paard gereden wordt met een Myler bit.

Bij de overige variabelen is er geen sprake van een significant verschil. Ook de prestatie van combinaties waarvan de paarden gereden worden met Myler verschilt niet van de prestatie indien de paarden gereden worden met het reguliere bit. Hiervoor is dus geen positief verschil voor het Myler bit gevonden, maar het tegendeel is ook niet aangetoond. Op basis van deze resultaten mag aangenomen worden dat het Myler-bit een positief effect heeft op het welzijn van paarden, gegeven een gelijkblijvend prestatieniveau. Deze conclusie moet met enige voorzichtigheid gehanteerd worden, aangezien twee van de drie variabelen waarbij sprake is van een verschil niet gevalideerd zijn (hoeveelheid speeksel en hoofdhalshouding). Validatie van deze variabelen in vervolgonderzoek is daarom gewenst.